

volden« af den 8. marts 2002 – det er altså en god uges tid siden – at det indgår, at man vil sætte markant ind over for følgende problemstillinger, og den sidste af de otte pinde hedder »Vold på arbejdspladsen«.

Tydeligere kan jeg ikke svare.

Formanden:

Fru Anne Baastrup som ordfører.

Anne Baastrup (SF):

Så vil jeg blot kort kvittere for, at det jo fremgår helt tydeligt. Det har beskæftigelsesministeren i hvert fald ikke forholdt sig til, i og med at han stort set har halveret arbejdstilsynet. Men det er nok.

Kl. 15.35

Nu har vi jo haft en længere diskussion om vold. SF vil på en hvilken som helst måde søge at forebygge vold, hvor den end opstår. Og hvor opstår volden så? Den opstår på værtshuse.

Ud over de udmærkede forslag, som justitsministeren kom med, som bygger på den diskussion, vi har haft gennem de sidste mange år, synes jeg også, man skal være opmærksom på, at den gruppe af unge, der begår vold, er den marginaliserede gruppe. Der skal vi i langt højere grad sætte ind med uddannelse, og der er det selvfølgelig fortvivlende, at regeringen ikke har et mål om, at alle unge skal have en uddannelse.

Når det drejer sig om vold i hjemmet, er det jo dejligt, at regeringspartierne nu også har opdaget, at vold i hjemmet er et problem. Jeg husker tydeligt et samråd, vi havde for nogle år siden, hvor der overhovedet ikke fra regeringspartiernes side var stemning for blot at følge et helt diskret forslag, som politimesteren i Glostrup kom med, om, at man, når der forelå beviser for, at der havde været vold i hjemmet, skulle behandle det som en helt almindelig politisag på linje med sager om vold på gaden.

Det er også bemærkelsesværdigt, at regeringen og regeringspartierne taler om, at man skal undgå vold i hjemmet, men ikke desto mindre ikke går det skridt videre, at vold i hjemmet også er, når børnene får et slag over fingrene, når børnene får et klap bagi, når børnene får en lussing. Som det blev sagt: Det kan jo ikke efterforskes. Nej, men så giver man det signal fra samfundets side, at det også er vold, det er en § 244 i den bløde ende. Det burde man i langt højere grad tage til sig.

Og så til det store problem, nemlig vold på arbejdspladsen. Der er det nødvendigt med un-

dervisning, for at folk, der står i en situation, hvor der kan komme konflikter, skal få den viden om konfliktforebyggelse: Hvordan er det rent faktisk, at jeg som ansat skal agere for ikke at skabe konflikter, men for at undgå konflikter?

Arbejdstilsynet har gennem nogle år arbejdet ihærdigt med det her område, arbejdet ihærdigt med at uddanne sikkerhedsrepræsentanter, arbejdet ihærdigt med, at man også på de små arbejdspladser kan tage hånd om dette. Og med de nedskæringer, der er sket på arbejdstilsynet, frygter vi, at man kan få en voldsom stigning i den her type af vold.

Det, der så også er det helt afgørende, er, at når mennesker så skal afsone en dom for vold, skal man have en bredere vifte af tilbud. Der har vi et problem, og jeg er opmærksom på, at socialministeren også er inde på det. Vi har brug for flere døgninstitutioner, vi har brug for kvalitativt velfungerende opholdssteder, og så har vi brug for, at man rundtomkring i kommunerne er langt mere opmærksom på de efterværnsbestemmelser, der blev sat ind i den sociale servicelov for et par år siden.

Det er jo således, at når de unge på den ene eller den anden måde udsluses – hvad enten det måtte være fra et fængsel eller fra en døgninstitution/et opholdssted – er det nødvendigt, at der er voksne, der kan følge dem, få dem i gang, som kan læse de underlige rudekverter, som kan holde fast i dem. Det er nødvendigt, at de får et uddannelses tilbud, og at de rent faktisk også bruger det uddannelses tilbud; at de har nogle voksne, de kan tale med.

Der er ingen tvivl om, at langt de fleste unge har velfungerende forældre, som kan samle dem op. Men vi har den her marginaliserede gruppe af unge, som står i den situation, at de bliver dømt for vold, og som skal tvinges ud af denne her dårlige spiral, og der er det nødvendigt, at der er andre voksne, der kan tage over.

Der så jeg meget gerne, at socialministeren skrev ud til kommunerne, skrev ud til fængselsinstitutionerne og sagde: Husk, at er de under 23 år, er der mulighed for i den sociale servicelov at gøre opmærksom på efterværnsreglerne. Man kan betale en mentor eller en kontaktperson, eller hvad man måtte kalde ham, til at følge den unge videre frem i tilværelsen, således at har man ikke nogen forældre, kan man få en voksen, der i givet fald kan gå ind dér.

Så har jeg forsøgt at få påpeget et problem, nemlig at der altså er en mangel, der er et hul i lovgivningen. Når man forlader en institution,